

lem vil anvende sin Indflydelse paa, at denne ringe Udgift, 5,500 Kr., kan blive bevilget, vil han gøre Hæren en overmaade stor Tjeneste. Jeg veed nok, hvad dertil vil blive svaret. Den ærede Ordfører har allerede antydnet, at det er i Overensstemmelse med tidligere Beslutninger, at man ikke vil foretage dette Skridt. Men dette Hensyn foretager mig dog ikke nu for Tiden at være noget saa aldeles afgørende. Vi have jo set Flertallet afvige fra tidligere fattede Beslutninger; vi have set Flertallet tidligere med Haanden paa Hjertet erklære, at det var det ganske umuligt at forhandle med Ministeriet, og set det nu være ret villig dertil. Vi have set den ærede Opposition nylig være temmelig hidsig paa Visnepolitikken, og nu have de opgivet den, saa det kunde vel ogsaa tænkes, at man kom bort fra denne, jeg vil ikke falde det Dumhed, det vilde ikke være parlamentærisk, men dette mindre kloge Skridt, stadig i Henhold til tidligere Beslutninger at nægte en Bevilling, hvis Betydning er saa overordentlig iøjnefaldende, og hvis Størrelse i Forhold til Udbyttet maa siges at være latterlig lille. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pinsgel) foreslog i Saar at bevilge 12,000 Kr. for at sende nogle Folk til Brasilien for at studere Planter der. Det, det her drejer sig om, er en Udgift paa 5,500 Kr., der vil sørge Hærens Kampdygtighed i en ganske overordentlig Grad, i en saadan Grad, at man vanskelig gør sig en Forestilling derom, naar man ikke selv har været med til saadanne Øvelser.

Ordføreren (Tutein): Med Hensyn til saaglige Bemærkninger, som ere fremkomne navnlig af den højtærede Minister, kan jeg ikke sige andet end, at det er en fuldstændig Fejltagelse fra Ministerens Side, naar han tror at kunne udstille sin Stilling til dette Tings Bevillingsmyndighed fra dette Tings Stilling til de Begæringer, der stilles af det af ham bestyrede Ministerium. Det er en uundgaelig Følge af, at der af dette Ministerium tages Provisorium paa Provisorium, og at der gives en Hensynsløshed lige overfor dette Tings Beslutninger, som skal søge sin Lige i noget Lands Forfatnings Historie, at dette Ting stiller sig ubilligt og utilbøieligt til Fordringer fra denne Ministers Side, som det maatte under andre Forhold kunde være villigt til at gaa ind paa. Jeg tror, at jeg kan fritage mig for at motivere Flertallets Mægtelser af de enkelte Poster, som vi have foreslaaet at nægte, efter denne Udtalelse; den er saa sand, at jeg er vis paa, at den vil finde fuld Tilslutning hos alle

dem, der have sendt os herind som Repræsentanter for Flertallet. De ville samstemme med os i, at vi holde os tilbage lige overfor de stadig stigende, og jeg kan næsten sige overvældende militære Bevillinger. Lige overfor den Bestræbelse, der er for at gøre dette Land til et militært Land, og lige overfor den Bestræbelse, der er for at anvende enhver Stilling af dette Lands Midler, som paa nogen Maade kunne drives ud af Statskassen, til militære Djemed, bliver den modsatte Virkning en Uvilje fra Repræsentanternes Side imod at bevilge til dette Ministerium.

Endnu maa jeg sige et Par Ord om enkelte andre Poster, som ikke vedrøre strengt militære Foranstaltninger, og om hvilke der har været diskuteret og da først om Husflidsbevillingen. Efter de Udtalelser, der ere faldne i Tinget fra forskellige Sider, synes det jo, som om man ønsker denne Bevilling given, og jeg vil da anse det for selvfølgelig, at Udvalget vil tage denne Sag under Overvejelse inden tredje Behandling. Men jeg maa dog sige, at naar det er blevet anført fra enkelte Medlemmers Side, at denne Foranstaltning ikke af de indtalte Soldater vil blive anset for en Tjenesteplicht, er det dog ikke aldeles sikkert. De Herrer sige, og det er vist fuldstændig rigtigt, at hvor man nu har drevet Husflid ved Afdelingerne, har det været konstateret og anerkendt af alle, at det var frivilligt. Det vil jeg gerne tro, men det kan gerne være, at det stiller sig noget anderledes, naar der gives Bevilling dertil, naar der gives Midler til ligesom at organisere en Husflidsundervisning ved de forskellige Afdelinger, idet det saa ganske uvilkaarlig kan gaa over til at blive betraget som en Tjenesteplicht for Mandskabet at tage Del deri. Jeg anfører det kun, fordi det er det, der har bevæget Udvalget; men, som jeg sagde, vil det rimeligvis blive taget under nærmere Overvejelse igen, da der fra forskellige Sider i Tinget har været udtalt Ønske om at give denne Bevilling.

Med Hensyn til Bevillingen af 3,000 Kr. for at erstatte Ulempe ved Troppeøvelser, er det blevet sagt, at der virkelig sker saadanne Ulemper, som ikke kunne erstattes efter de almindelige Regler, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den højtærede Krigsminister udtalte, at man viste sig overordentlig liberal fra Krigsbestyrelsens Side og erstattede Ulemper, om ogsaa de egentlig ikke vare Markslade, og strakte sig saa vidt muligt; f. Eks. nævntes, at man, i Tilfælde, hvor Dyr kom til Skade, Heste slog sig løse og kom af Dage, eller i andre Tilfælde